

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

közbenső ítélete

Az ügy száma: Pfv.VII.21.194/2020/5.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Szmák Krisztián ügyvéd (Pécs, Király utca 79. I/2.)

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Frei János ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.006/2020/5. számú közbenső ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pécsi Törvényszék 18.G.20.343/2019/17. közbenső számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.500 (huszonnégyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesi gazdasági társaságot 1999-ben az almamelléki halastavak újjáépítése és halászati hasznosítása céljából hozták létre. A halastavak rekonstrukciós munkáinak 2005. november 21-i lezárultát követően a felperes a tógazdaságot – szakértelem hiányában – bérbeadás útján hasznosította, amely tevékenység volt a társaság egyetlen jövedelemszerző tevékenysége.

[2] Az alperes 2009. október 17. napjától a felperes önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője.

[3] A halastavak és a hozzájuk tartozó víziközművek halászati üzemeltetése céljából a felperes mint haszonbérbeadó és a "T H Zrt mint haszonbérelő (továbbiakban: haszonbérelő) között 2006. április 15. és 2012. április 30. közötti időszakra határozott időre haszonbérleti szerződés jött létre. A szerződés tárgyát képező halastavak részben a felperes, részben V B tag tulajdonában álltak. A haszonbérleti szerződés 5. pontja szerint a haszonbérelő a haszonbérlet tárgyát köteles rendeltetésszerűen használni, a szükséges fenntartási, karbantartási és a rendeltetésszerű használattal összefüggő helyreállítási munkákat elvégezni. A haszonbérbeadónak joga van ezt rendszeresen ellenőrizni. A 7. pont szerint, amennyiben a határozott idő lejártával bármelyik szerződő fél nem kívánja a jogviszony fenntartását, a haszonbérelő a bérleti jogviszony lejártakor a bérleményt úgy köteles a haszonbérbeadónak visszaadni, hogy az további halászati hasznosításra alkalmas legyen.

[4] A felek a haszonbérleti szerződést 2011. december 19. napján a tényleges tulajdoni viszonyoknak megfelelően módosították, egyben a haszonbérlet időtartamát 2016. december 31. napjáig meghosszabbították. V B tag a tulajdonában álló területek után járó haszonbérleti díjat a felperesre engedményezte. A módosított szerződés 8. pontja – a korábbi 5. ponttal egyezően – tartalmazta a haszonbérelő rendeltetésszerű használattal összefüggő kötelezettségeit és a haszonbérbeadó ellenőrzési jogát, míg 4. pontja – a korábbi 7. ponttal egyezően – a haszonbérelő további hasznosításra alkalmas állapotban történő visszaadási kötelezettségét. A módosításban a felek rendelkeztek arról is, hogy amennyiben a megadott

határnápig a haszonbérló a további hasznosítása alkalmas állapotban történő visszaadási kötelezettségét nem teljesíti, úgy a haszonbérbeadó a költségek áthárítása mellett jogosult azt maga elvégezni.

[5] V B a 2013. szeptember 10-én, valamint 2016. május 3-án kelt, az alperes részére megküldött levelében jelezte a felperesnek, hogy a halastavak állapota aggasztó, az veszélyezteti a hosszútávú hasznosíthatóságot, illetve tájékoztatást kért a felperestől a tavak állagmegóvásával, azok nem rendeltetésszerű használatából eredő károk helyreállításával kapcsolatban. 2016. október 5-én a Baranya Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság helyszíni ellenőrzése során szintén megállapította, hogy a tavak „jókarbantartása szükséges”.

[6] A haszonbérleti szerződés a határozott idő lejártával, 2016. december 31. napján megszűnt, átadás-átvételre a felek között nem került sor.

[7] V B előzetes bizonyítás lefolytatása iránti kérelme alapján a közjegyző által kirendelt igazságügyi szakértő a 2017. május 24-én tartott helyszíni szemle alapján készített szakvéleményében megállapította, hogy a tavak leromlott állapotúak, rendeltetésszerű használatra alkalmatlanok. A szakértő a nettó felújítási, jó karba helyezési, helyreállítási költséget 130 millió forintra becsülte.

[8] Az alperes ezt követően egyeztetéseket kezdeményezett a haszonbérlóval a tavak szerződésben írt visszaadásának teljesítése érdekében, amelyek a per tartama alatt nem vezettek eredményre.

[9] Az alperes taggyűlése – bár V B azt korábban indítványozta – a 2017. november 21-én megtartott taggyűlésén nem vette napirendre az alperessel mint ügyvezetővel szembeni kárigény érvényesítésére vonatkozó indítványt, így arról határozat sem született. Ezt akkor V B sérelmezte, azt maga is sürgősnek ítélte az adott időpontban.

[10] Az alperessel mint ügyvezetővel szembeni kártérítési követelés érvényesítésére vonatkozó indítvány elvetésére csak a kereset benyújtását követően, 2018. május 23-án megtartott taggyűlésen hozott 2/2018. (05.23.) számú határozattal került sor. Azzal egyidejűleg a taggyűlés az 1/2018. (05.23.) számú határozattal a felperes 2017. évi gazdálkodására vonatkozó beszámolót elfogadta és az ügyvezető részére felmentvényt adott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[11] A felperes nevében V B tag a 2017. november 7-én előterjesztett keresetében 87.209.890 forint kártérítés és annak 2017. január 1-től számított késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (továbbiakban: Gt.). 30. § (2) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 339. §-a és 318. §-a alapján, hivatkozva a Gt. 49. § (5) bekezdésére.

[12] Keresetét a 2018. május 25-én érkezett beadványában fenntartotta. Ebben hivatkozott a 2018. május 23-án megtartott taggyűlésen hozott határozatra. Előadta, a taggyűlés többségi szavazatával akként döntött, hogy nem kíván kárigényt érvényesíteni az alperessel szemben, amit sérelmezett. A taggyűlési jegyzőkönyvet a felperes 2018. augusztus 27-én csatolta.

[13] Keresetét többek között arra alapította, hogy az alperes mint a felperes ügyvezetője a haszonbérleti szerződéssel összefüggésben nem a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján járt el, mivel – V B tag többszöri jelzése ellenére – a halastavak állapotát közel 10 éven át nem ellenőrizte, és nem szólította fel a haszonbérlet a rendeltetésszerű használatra, illetve annak elmaradása miatt nem mondta fel a haszonbérleti szerződést. Az elsődleges károkozó, a haszonbérlet károkozását ez tette lehetővé. Alperes a szerződés megszűnésekor sem hívta fel a haszonbérlet a további rendeltetésszerű használatot lehetővé tévő állapot helyreállítására. Hivatkozott arra is, hogy a Gt. 49. § (5) bekezdése alapján kisebbségi tagként a társaság nevében a haszonbérlettel szemben nincs igényérvényesítési jogosultsága.

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását elsődlegesen arra hivatkozással kérte, hogy a keresetlevél benyújtásakor – a Gt. 49. § (5) bekezdése szerint taggyűlési határozat hiányában – a felperes perbeli legitimációja nem állt fenn, és az utólag nem pótolható. Álláspontja szerint a tavak állapotromlása kizárólag a haszonbérlet terhére esik, a bérlet károkozása miatt vele mint a felperes ügyvezetőjével szemben igény nem érvényesíthető. Utalt arra, hogy 2017-ben a visszaadás és az állapotfelmérés érdekében a szükséges intézkedéseket megtette. A felelősségét kizárja továbbá a taggyűlés által 2018. május 23-án részére adott felmentvény.

Az első- és másodfokú közbenső ítélet

[15] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem jogalapja tárgyában hozott közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperesnek mint a felperes ügyvezetőjének a felelőssége fennáll a felperes és a haszonbérlet között 2006. április 15. napján határozott időre 2016. december 31. napjáig megkötött haszonbérleti szerződés 5. pontja és a 2011. december 19. napján módosított haszonbérleti szerződés 8. pontja szerinti „rendszeres ellenőrzési joga” elmulasztásával ok-okozati összefüggésben keletkezett kárért.

[16] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének indokolásában kifejtette, a felperesnek a tagja útján történő keresetindítási joga a 2/2018. (05.23.) számú taggyűlési határozat alapján fennáll. Megállapította, hogy a halastavak állapota már a haszonbérleti szerződés megszűnése előtt, az alperes által is ismerten kifogásolható volt, a felperes vagyonában értékcsökkenés következett be. Az alperes nem a felperesi társaság érdekeinek elsődlegessége alapján járt el, amikor a tavak állapotát nem ellenőrizte annak ellenére, hogy a rendeltetésellenes használatról tudomással bírt. A felperes vagyonát kizárólag a halastavak képezték, egyetlen bevétele az abból származó haszonbérlet volt. Álláspontja szerint az alperes akkor járt volna el a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján, ha a haszonbérleti szerződésben írt rendszeres ellenőrzési jogával élt volna, és a felelősség alól azzal menthette volna ki magát, ha bizonyítja, hogy a tavak V B által jelzett állapotromlása miatt felvette a kapcsolatot a haszonbérlettel, arra megoldást dolgozott volna ki, amit ellenőriznek és végrehajtanak. Az

elsőfokú bíróság közbenső ítéletének indokolásában utalt arra is, hogy a haszonbérlo szerződés szerinti kötelezettsége, annak megszegése nem mentesíti az alperest a felelősség alól. A 2017. évi ügyvezetői tevékenységre vonatkozó felmentvénynek az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget, mivel az a 2017. évet megelőző időszakra nem vonatkozhatott.

[17] Az alperes fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

[18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítve rögzítette, hogy az alperes a haszonbérlet tartama alatt a haszonbérlet tárgyát, a haszonbérlo tevékenységét nem ellenőrizte. A bérlo a szükséges fenntartási, karbantartási munkákat nem végezte el, a szerződés megszűnésekor a bérlemény nem volt halászati hasznosításra alkalmas állapotban.

[19] A másodfokú bíróság kifejtette, a taggyűlési döntés hiánya az igényérvényesítési jog (kereshetőségi jog) hiányát jelenti, ami a kereset ítélettel történő elutasítását eredményezi. Bár a keresetlevél benyújtásakor a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti, a társaságnak a vezető tisztségviselője ellen támasztható követelése érvényesítésére irányuló indítványt elutasító taggyűlési határozata valóban nem létezett, azonban a felperes tagja útján történő igényérvényesítési joga a 2/2018. (05.23.) számú taggyűlési határozat alapján az elsőfokú ítélet meghozatalakor fennállt. Így tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az rPp. 130. § (1) bekezdés g) pontjára figyelemmel az rPp. 157. § a) pontja alapján a per megszüntetésének lett volna helye.

[20] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az alperes részére a 2017. évi ügyvezetői tevékenységre vonatkozó felmentvény nem akadályozza a haszonbérlet 2016. december 31. napján történt megszűnését megelőzően tanúsított alperesi magatartással kapcsolatos igényérvényesítést.

[21] A másodfokú bíróság megítélése szerint a haszonbérlet tárgyában bekövetkezett értékcsökkenés – mint az rPtk. 355. § (4) bekezdése szerinti kár – a haszonbérlo szerződéses kötelezettségeinek elmulasztása miatt következett be, amely eredmény bekövetkezésében az alperes a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességét figyelmen kívül hagyó magatartásával – rendszeres ellenőrzési joga elmulasztása révén – közrehatott. Együttes magatartásuk eredményeként bekövetkezett károkért – más-más okból – az alperes és a haszonbérlo mint közös károkozók egyetemlegesen felelnek az rPtk. 344. § (1) bekezdése szerint.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését – tartalma szerint – az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a jogerős közbenső ítélet elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős közbenső ítélet az rPp. 3. § (2) és (4) bekezdésébe, 50. § (1) bekezdésébe 130. § (1) bekezdés f) vagy g) pontjába, 157. § a), illetve b) pontjába,

206. §-ába, 251. §-ába, 253. §-ába, az rPtk. 344. § (1) bekezdésébe, a Gt. 29. § (1) bekezdésébe és 49. § (5) bekezdésébe ütközik.

[23] Alperes véleménye szerint, mivel a felperes a keresetlevél előterjesztésekor nem rendelkezett keresetindítási jogosultsággal, a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve az eljárás későbbi szakaszában permegszüntetésnek lett volna helye. A társaság nevében a tag a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti keresetét csak a 2018. május 23-i taggyűlési határozat meghozatalát követő 30 napos jogvesztő határidő alatt terjeszthette volna elő.

[24] A Gt. 49. § (5) bekezdésén alapuló perindítási lehetőség időben korlátozott, csak a tag indítványát elvető taggyűlési határozattól számított 30 napon belül gyakorolható, ezen időintervallumon kívül a tag nem adhat érvényes meghatalmazást a társaság nevében a jogi képviselőre. A jogi képviselő meghatalmazása a per során mindvégig érvénytelen volt. Miután a keresetindításkor a tag anyagi jogszabályon alapuló törvényes képviseleti joga hiányzott, analógiával élve hiányzott a felperes perbeli cselekvőképessége, ezért az rPp. 157. § b) pontja szerint az eljárás hivatalból történő megszüntetésének lett volna helye. Álláspontja szerint ezt a 2018. május 23-án hozott 2/2018. (05.23.) számú taggyűlési határozat alapján fennálló törvényes képviseleti jog sem orvosolhatja, mivel a taggyűlési határozatot a felperes a bíróság részére csupán 2018. augusztus 29-én, azaz a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti 30 napos jogvesztő határidő letelte után terjesztette elő.

[25] Hivatkozott továbbá arra, hogy mivel a felperes a kár bekövetkeztének időpontjaként 2017. január 1. napját jelölte meg, az eljáró bíróságok a felek által előterjesztett jognyilatkozatokkal ellentétesen az rPp. 3. § (3) bekezdésébe, illetve az rPp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon állapították meg a kár bekövetkezésének ezt megelőző időpontját.

[26] Véleménye szerint a perben eljáró bíróságok a tényállást részben hiányosan, részben tévesen, iratellenesen állapították meg akként, hogy az alperes a haszonbérlet időszaka alatt nem ellenőrizte a haszonbérelő tevékenységét. Hivatkozott e körben az alperes tanúvallomására, amelyben előadta, a halastavakat évente többször szemlélte, felhívta a halórt, hogy végezzen tisztítást. A haszonbérelő a halastavakat a haszonbérleti szerződés megszűnéséig folyamatosan üzemszerűen használta. A helytelenül megállapított tényállásból tévesen, a feleknek a bizonyítási eljárás során tett nyilatkozataival ellentétesen, a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelve következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy az alperes elmulasztotta rendszeres ellenőrzési jogának gyakorlását. Utalt e körben arra is, hogy az ügyben eljáró elsőfokú bíróság jogellenesen mellőzte a haszonbérelő tanúkenti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát.

[27] Alperes előadta, a másodfokú bíróság tévesen és iratellenesen, a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelve tulajdonított jelentőséget V. B. felpereshez intézett felszólító leveleinek, miközben figyelmen kívül hagyta, hogy ő maga a haszonbérelő ugyanazon magatartására alapítottan nem élt a felmondás jogával a saját tulajdonát képező területek vonatkozásában.

[28] Alperes hangsúlyozta, a jogerős ítélet erre irányuló kereseti kérelem hiányában állapította meg az alperes és a haszonbérelő közös károkozását és mondta ki egyetemleges

felelősségüket, megsértve ezzel az rPp. 3. § (2) bekezdésében, valamint az rPtk. 344. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[29] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A Kúria a jogerős közbenső ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszálysértőnek.

[31] A felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel a Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy fennáll-e az rPp. 130. § (1) bekezdés f) vagy g) pontja folytán irányadó 157. (1) a), illetve b) pontja szerinti permegszüntetési ok.

[32] A Kúria egyetértett a jogerős közbenső ítéletben kifejtettekkel, miszerint a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti, az ügyvezetővel szemben támasztható követelés érvényesítését elutasító taggyűlési határozat meghozatalának, illetve a szabályszerű indítvány ellenére e tárgyban a határozathozatal mellőzésének hiánya a kisebbség által képviselt társaság perindítási jogosultságának hiányát eredményezi. Ebben az esetben tehát nem a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve a per megszüntetésének van helye, hanem a bíróságnak ítélettel kell elutasítania a perlésre nem jogosult kisebbség által képviselt felperes keresetét. A Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti taggyűlési határozat hiánya nem jelenti azt, hogy idő előtti a kereset benyújtása, hiszen döntés hiányában a kisebbség törvényi feljogosítottsága hiányzik a perindításra, míg a pert az arra jogosult jogalany, a társaság indítja, csak éppen olyan személy által képviselve, akinek erre nincs törvényi felhatalmazása. Ebből következően a kisebbség által képviselt felperes a keresete 2017. november 7-i benyújtásakor nem rendelkezett perbeli legitimációval, mert ebben az időpontban a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti felhatalmazása hiányzott. Ugyanakkor ennek következményét az elsőfokú bíróság nem vonta le addig, ameddig azt jogszerűen megtehetette volna.

[33] A perlési jogosultságot megalapozó taggyűlési döntést a felperes taggyűlése 2018. május 23-án hozta meg. Az adott tényállás mellett a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti jogvesztő határidőn belül a kereset előterjesztettnek tekintendő, ugyanis a felperes a május 25-én előterjesztett 10. sorszámú beadványában – utalva a május 23-i taggyűlési határozatra – az alperes felelősségének megállapítását és marasztalását kérte. E beadványa, majd a május 28-i tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata a jogvesztő határidőn belül benyújtott keresetnek tekintendő, amely időponttól kezdődően a kisebbség által képviselt felperes perlési jogosultsággal rendelkezett. Az a tény, hogy a felperes a taggyűlési jegyzőkönyvet csak később csatolta, nem eredményezi azt, hogy a kisebbségben lévő tag nem jogszerűen és nem időben élt a Gt. 49. § (5) bekezdése szerinti perindítási jogosultságával.

[34] Alperes eljárási szabálysértésként hivatkozott az rPp. 206. §-ának megsértésére is, arra, hogy a jogerős közbenső ítélet a tényállást tévesen, iratellenesen állapította meg. Állította, hogy szemben a jogerős közbenső ítéletben írtakkal, évente többször is ellenőrizte a tavak állapotát, továbbá a jogviszony fennállása alatt nem volt ok a felmondásra, hiszen a haszonbérő a halas tavakat 2016-ban is használta, ebből következik, hogy azok rendeltetésszerűen hasznosíthatók voltak. A Kúria hangsúlyozza, a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli perorvoslati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének általában nincs, és arra az adott ügyben sem látott lehetőséget. Egyrészt az alperes perbeli előadása – az ellenérdekű fél vitatása esetén – önmagában nem bizonyítja, hogy az alperes rendszeresen ellenőrizte a tavak állapotát, másrészt személyes meghallgatása során elmondta, hogy „évente kétszer, háromszor biztosan kint jártam a tónál”, azonban arra nézve is egyértelmű előadást tett, hogy tekintettel a haszonbérő szerződéses kötelezettségére, nem foglalkozott különösebben a tavakkal, azzal „hogy néz ki, mint néz ki”, mert azokat a haszonbérő működtette. Azon felülvizsgálati kérelemben tett előadása, hogy a tavak a jogviszony megszűnésekor megfelelő, hasznosításra alkalmas állapotban voltak, ellentmondásban áll az eljárás korábbi szakaszában tett előadásával, miszerint a halastavak leromlott állapotáért a haszonbérő felelős, továbbá az előzetes bizonyítás keretében beszerzett igazságügyi szakvéleményben megállapítottakkal. Mindezekre tekintettel a haszonbérő tanúkénti meghallgatásának elmaradása a felülvizsgálati kérelemben egyébként megsértett jogszabályhelyként fel nem tüntetett rPp. 164. § (1) bekezdésére eljárási szabálysértést nem jelentett, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott döntés volt hozható.

[35] A jogerős közbenső ítélet nem terjeszkedett túl a felperes kereseti kérelmén, amikor az alperes kártérítési felelősségét megállapította. Az a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott tény, hogy a felperes a késedelmi kamatot 2017. január 1-től kérte megítélni, nem jelenti azt, hogy kereseti előadása szerint az alperes károkozó magatartása nem a haszonbérleti jogviszony időtartama alatt következett volna be. Éppen ellenkezőleg, a felperes következetesen állította, hogy a kár a haszonbérleti jogviszony fennállása alatt keletkezett.

[36] A jogerős közbenső ítélet rendelkező részében a másodfokú bíróság kizárólag az alperes kártérítési felelősségét megállapító közbenső ítéleti rendelkezést hagyta helyben, a kereseti kérelemnek megfelelő döntést hozva. A felperes a haszonbérő és az alperes közös károkozásának megállapítására, egyetemleges marasztalásukra irányuló keresetet nem terjesztett elő, ugyanakkor nem vitásan az alperessel szemben érvényesített igénye alátámasztására hivatkozott az alperes és a haszonbérő közös károkozására. Az adott tényállás mellett az eljáró bíróságoknak azt kellett vizsgálniuk, hogy a felperes által állított jogellenes alperesi magatartás, az ellenőrzési kötelezettség elmulasztása megvalósult-e, és az okozati összefüggésben áll-e a felperest ért kárral, a felperes vagyonában, a halastavak állapotában a haszonbérőt terhelő jókarbantartási kötelezettség elmulasztásából adódó állapotromlással. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként állapította a meg a jogerős közbenső ítélet a haszonbérleti jogviszony fennállása alatt bekövetkezett állapotromlást, amelyet az alperes ellenőrzési kötelezettségének elmulasztása tett lehetővé, ami megalapozza a felelősségét.

[37] Közös károkozás esetén az általános szabályok szerint a jogosult bármelyik kötelezettől követelheti a teljesítést, bármelyiküket perelheti az egész szolgáltatás teljesítése érdekében. Jelen tényállás mellett azonban a kisebbség által képviselt felperes nem is érvényesíthetett kártérítési követelést a haszonbérővel szemben, mivel a Gt. 49. § (5) bekezdése ilyen kereset előterjesztésére nem jogosította fel, hiszen az csak a vezető

tisztviselők, felügyelőbizottsági tagok, a társaság könyvvizsgálója ellen támasztható követelés érvényesítésére ad a kisebbség számára lehetőséget. A perben eljáró bíróságok közbenső ítéleteik rendelkező részében az alperes kártérítési felelősségének fennállását jogszerűen állapították meg a korábban kifejtettek szerint. A jogerős közbenső ítélet – a közös károkozásra vonatkozó indoklása mellett is – csak a peres felek vonatkozásában teremt res iudicata-t az rPp. 229. (1) bekezdése alapján. Az alperes jelen perbeli későbbi marasztalása ugyanakkor nem zárja ki a haszonbérllővel szembeni esetleges későbbi igényérvényesítést.

[38] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős közbenső ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[39] Az alperes az eredménytelen felülvizsgálati kérelem következtében köteles a felperes jogi képvisleti díjból álló eljárási költségének megfizetésére az rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. A Kúria azt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdése alapján határozta meg a kifejtett jogi képviseli tevékenységgel arányos mérsékelt összegben. Az ügyvédi munkadíj az áfát tartalmazza. Az alperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

[40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. május 18.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/

tisztviselő